

BÉTSI MAGYAR KURIR.

É S

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL

Nr. Indult: Pénteken, Augustus' 9-dikén, 1833.

12.

S Z I T Z I L I A.

Közönséges hírlapok Berry Hertzegnének Palermoba lett érkezéséről ezt közlik: Jul. 5-kén délutáni 1 órakor, Agathe hajó, Bordeauxból 27 nap alatt jött meg. Gróf Syracuse (testvére a' Királynak) Szitziliai Helytartó, még minekelőtte a' hajó kikötött volna, a' parton várakozott testvérére. Vele volt Gróf Lucchesi Palli is. A' Hertzegné hatodfél órakor szállott ki Felice nevű kapunál, miután egy Udvari kotsiba ült, 's a' fő útszán végig a' Király palotába kotsizott, hol Gróf Syracuse számára ismét azokat a' szobákat rendelte, mellyekben már egyszer az előtt a' Hertzegné, Palermóban, az egész Királyi familiával lakott volt: most azomban a' szíves ajánlatot el nem fogadta, hanem estve felé Hertzeg Buterának egyik külvárosban fekvő kies kilátású lakásába költözött: egyébiránt a' Hertzegné jól érzi magát, a' színjátékok, és köz sétáló helyeket gyakran meglátogatja. Egy Frantzia fregált, még Agathe előtt megérkezett, 's Jul. 6-kán Bugeaud Generált Toulonba vissza vitte.

FRANTZIA ORSZÁG.

A' Királyné, és Maria, 's Clementina Hertzeg Kisaszszonyok Jul. 27-kén estveli 6 órakor Brusselből vissza tértek a' Tuileria palotába. Az előtt való napon a' Király, Hertzeg Souzót Görög Követet fogadta el.

A' Jul. 27-ki első innepnek leírásában, minden Ujságok megegyeznek. „A' nap felkelését, így kezdi a' Moniteur, 21 ágyú durrogás jelentette. Azután közönséges Isteni tisztelet tartott a' 3 nagy napon elesett hőnfiak emlékezetekre. A' bastilla piatzon gyász-emlék oszlop állított fel: ezt új győzedelmi jelek díszesíték a' Louvre-nál, a' Froidmanteau útszán, a' Mars piatzon, és az Innocens kapunál. Ezeken a' helyeken egész nap szomorú dallok zengedeztek, 's fertályonként egy-egy ágyú süttetett el. Éjtszaka gyászos Illuminatziók vették körül a' Julius áldozatjainak sírjaikat. IV-dik Henriknek oszlopa mellett, a' Pontneufön 3 magas, a' 3 nagy napot jelentő szálfák valának felállítva. Minden templomok kívülről is ékeskedtek, a' nemzeti zászlók gyászszal bévonva, az Arcolei hid hosszúlántzszemekkel körülvéve, közben-közben 3 színű zászlók lobogtak, 's medáliák, és Julusi koszorúk tündöklöttek: hasonlóképpen fénylett a' Hotel de Ville is: Napoleonnak szobrát egy zöld, és arany tsillagokkal kivarrott lepel takarta, a' Vendome oszlop, 12 kisebb oszlopokkal körülvéve, Napoleon vezérjeinek neveikkel, és győzedelmeikkel tsillogott, a' Tuileria kertekben, és az Eliziumi mezőn Színjáték, és kar éneklés tartatott. Mindenütt olyan szép rend uralkodott, a' millyet tsak egy Constitutionalís Kor-

mánytól, és szabad várostól várni lehetett. Mindenkinél szívét ez az egy érzelem fogta el: „Tisztelet a' Juliusi hősöknek, tisztelet a' törvényeknek, mellyeknek megtartásokért amazok vére folyt, — hálá, és hűség az általmazó rendelményeknek, mellyeket meg kell tartanunk, ha csak az Anarchia, és mint ennek elkerülhetetlen társa a' Despotismus martalékjává nem akarunk lenni.

(Temps.) Valóban ez a' nap gyönyörű volt; minden politikai indulatok mintegy megszűntek, minden érzések az elesttek emlékezetében olvadtak fel.

(Moniteur.) Afrikából következő tudósítások érkeztek: „Arzeu ez előtt híres város, melly a' Rómaiak alatt Portus Magnus nevet viselt, Mers-el-Kebir után legderekabb kikötőhelyel' bír a' nyugoti Provintziákban: Oran tól 12 mértföldnyire fekszik. A' Rómaiaknak itt nagy tanyájok volt, mellynek nyomai még ma is látszanak, — mert ennek romjaira vagyon a' város építve, egy dombnak tetején, és oldalában. A' kőházak szélyel fekszenek, a' kertek, vagy is inkább a' Nopal ültetvények meszsze kiterjednek, és hosszú kőfal sorok helyel helyel emlékeztetnek a' régi kerítésre. Húsz ágyús hadihajók az éjszak keleti szél ellen általmaztathatnak a' kikötőhely egyik részében — hol 50—60 kereskedő hajók könnyen megférhetnek. A' Kikötőhelyet tágitani is lehetne. Ez mielőtt Algier meghódított, a' Kabylóknak volt fő lerakó helyek a' zsákmányokra nézve. A' Kabylók, és az ellenséges Arabok, sok puskaport, és salétromot hordtak Arzeun keresztül. Az Oranban commanderozó Generálisnak első gondja volt, útasításához képpes, az Arzeui Kaidal egyességre lépni, a' lakosokkal pedig kereskedési öszveköttetésbe jönni, míg azután később

a' Helynek Urokká lehetének: így kereskedésünk, és hatalmunk egész Mostaganemig terjedt, melly város Oran tól éjszak keletre mintegy 20 mértföldnyire fekszik, és így Arzeu tól 13 mértföldnyire. De minekelőtte Arzeu elfoglaltatott, és a' hatalom egész Mostaganemig terjedt, elkerülhetetlen szükség volt, magunkat Oranban megfészkelni: itt kellett elébb mindent öszvehordani, a' mi a' Spanyolok eltávolítások ólta elsikkadt: nagy kiterjedése, az erősségeknek száma, mellyek javítást kívántak, az egészség előmozdítására megkívántató intézetek, 2 esztenőt elfogtak. Minekutánna az Oráni Commandans; a' Seregek bátorságosításokra szükséges munkákat bévégezte, és az ellenség előtt, fegyverünktől való feelmet gerjesztett, azokhoz, és parantsolatok végrehajtásokhoz fogott, mellyeket az Arzeui Expeditióra nézve a' Minisztertől vett. A' felől meg volt győződve, hogy a' Nyugoti lakosság nem békételenkedik, és így arra határozta magát, hogy vízen, és szárazon egyszerre Arzeu felé nyomúljon. Desmichels Generális ennél fogva, az Alcyone briggebe szállott, Jul. 3-kán estve elindult, 's a' szállító hajókkal egyenesen Arzeunak tartott. Ugyan azon napon, és órában, 2000 legényből álló tsapat szárazon indult el. Másnapra kelve reggeli 10 órakor, Desmichels Generál megjelent Arzeunál, egy órával később a' száraz tsapat, a' nélkül, hogy útközben csak egyetlen egy Arabsal találkozott volna. A' hajóból, minden fegyver, élelem, és műszerek kirakattak. Már 5-kén az elfoglaláson munkálkodtak, a' midőn hirtelen az Arabok megjelentek.“ — Egyéberánt erről a' szerentsés Expeditióról, a' Kormány még nints telyesen, és helyesen tudósítva. Arzeu elfoglalása, a' kereskedésre nézve, min-

den esetre nagy hasznot ígér, és az Ország megnyugtatóására nagy befolyással lejjend.

(National.) Montauban, Poitiers, Sz. Amand, Rennes, Vizille, Auxerre, Straszburg, és Bourges protestálnak a' tzelba vett bastillák építése ellen.

Straszburg Jul. 29 kén. E' ma napon következendő Telegrafiai tudósítások érkeztek városunkba:

I. Páris Jul. 28 kán reggeli 4 órakor. A' belső Miniszter a' Praefectusokhoz: „Jul. 27 dik napja minden zavarás nélkül folyt le. 20,000 nél több idegenek tsődültek a' fővárosba kívántsiaságból. Azonkívül, hogy 2 lármás fiatal ember elfogattatott, semmi nyughatatlanság sem történt.

II. Páris Jul. 28 dikán délutáni 2 1/2 órakor. A' Király épen most vizsgálta meg a' Nemzetigárdát, és linea katonaságot. Tegnap a' Strasburgi tornyon mutatott tüzi játéknál, egy deszka a' toronyban meggyuladt, de segedelem érkezvén, tsak hamar előltatott. Ma, úgymint Jul. 29 kén a' Republicanusok meghúzták magokat: által kezdik már látni, hogy az ő Országok vagy elenyészett, vagy még el nem jött.

A' Strasburgi Praefectus estve a' színjátékban, egy színjádzóval felolvastatta a' Telegrafiai tudósítást, melly szerint Párisban minden békével ment véghez, és hogy a' Királyért elevenebb enthusiasmus már régen nem nyilvánosított. Alig volt vége az olvasásnak, mindenfelől a' nagy taps, és fütty, a' mit a' jelen volt Politzia Commiszarius minden igyekezete mellett sem akadályoztathatott meg.

Napoleon szobrának béavatása Jul. 28 kán ment véghez, a' mit az Allgemeine Zeitung ekképpen közöl: „A' Vendome piatzra 1 órakor érkeztem. A' nép előre akart tódulni,

hogy a' szobrot, és az arra elmasérozó katonákat közelébből láthassa, de a' Politzia által feltartóztatott, úgy hogy a' nagy tolakodás mellett alig juthattam a' házhoz, melly engemet barátságosan fogada. A' piatz közepe üres volt: a' Királyné elfogadására a' Justiz Miniszter lakását készítették el, mellynek közép ablakain háromszínű trop háák díszeskedtek. A' szobor még fedve volt, az oszlop körül háromszínű zászlók lobogtak, a' talpon, és fedelen koszorúk virítottak. Midőn így minden ki az eltakart szoborra kívántsian báméskodott, — a' sokaság között hirtelen megjelen egy idegen férjfi égszínű uniformisban, mellje rakva rendekkel, és pántlikákkal. Eleinte ennek is útját állották, de alig mondta ki nevét, azonnal megnyílt a' sor, 's a' legnagyobb tisztelet nyilatkozatása között a' Justiz palotába kísértetett. Ez Sidney Smith Admirális volt, a' ki éjszaki Frantzia Országba tett útjából, hirtelen Párisba jött, hogy Napoleon szobrának béavatásánál jelen légyen. Minekutánna Sz. Jean d'Acronál, a' Frantzia hősön (Napoleonon) győzedelmeskedett, a' tisztelet tételen is meg akart jelenni, mellyel hamvainak adóztak. A' Vendome piatzi nézők között úgy szólván, felesen voltak Angolyok. Sidney Smithnek megérkezése után kevéssel a' Királyné is megjelent két leányival fedetlen kotsiban, számos Udvari Dámáktól kísértetvén: helyét a' Justiz palota ablakainál foglalta el, mellette néhány Miniszterek, 's ezeknek familiájok, vagy más előkelő személyek. Egy óra után a' Király is megérkezett számos kísérrökkel, kik között Lord Granville Angoly Követ gyönyörű veres uniformisban, egy déltzeg paripán a' Cantzelláriához lovagolt, honnan egy fél órai mulatása után vissza jöven, — Napoleon szobrával éppen szem között

állapodott meg. Ekkor valamely egyszerű Mechanismus által, a' szoborról hirtelen lebotsáttatott a' takaró, — a' Király levette kalapját, minden ablakból kendők lobogtak, 's tetszés zajgott, a' katonák egy hanggal éljent kiáltottak, a' város hajdúk, és Politzia örök a' lelkesedéstől elragadtatván, tsak későn vették észre, hogy a' sokaság a' piatz közepére tolódott: hijában volt minden küszködésök, a' nép nem tartott sem kardlaptól, sem lógázolástól, mindég előbbre nyomult, míg végre a' Király megparantsolta, hogy a' már bényomultakat helyeken kell hagyni: így ezek mindég közelébb jutván a' szoborhoz, utóljára tövéhez értek. Rettenetes volt a' zaj, mind a' piatzon, mind a' szomszéd útszákon. Ez alatt a' Király a' Vendome Oszlopnak másik oldalára ment, úgy, hogy a' defilírozó katonák mind Őtet, (a' Királyt) mind Napoleon emlékoszlopait láthatták. A' Királyal által ellenben, a' Királyné ült az ablaknál, mellette a' Printzek, és néhány Miniszterek. Végre 2 órakor elkezdődött a' defilérozás, melly 5 óráig tartott. Legelőször is a' Nemzetigárda, mindenik osztály előtt az illető Maire Muncipalis öltözetében. A' nemzeti gárda olly számos volt, hogy egyedül ennek defilérozása 3 egész óráig tartott. „Éljen a' Király, éljen Napoleon, éljen a' Tsászár,“ harsogott minden felől: néha ez is: „Nints szükségünk bastillákra! Sokan, kik a' Királyhoz közel állottak, azt vallják, a' Király ismételve mondotta légyen: Nem barátim, — nints szükségünk bastillákra: egyébiránt ez tsak annyit bizonyít, hogy a' Király az erősségeket nem tekinti bastilláknak. Nem minden osztálytól, és Regementől lehetett hallani az „Éljen a' Király!“ szavakat. A' Katonaságot összesen, ideértvén a' Nemzeti Gárdát is, legalább 100,000 főre lehet tenni. Min-

den nézőknek szembe tűnt, miképpen javult esztendő óta a' seregek tartása, 's általjában egész viselete. Bezzeg aratta Marsall Soult a' sok magasztalást! Het óra után a' Király, követségével megköszönté a' Királynét, azután a' Tuileria palotákba visszalovaglott, mellynek kies kertjébe öszvegyült a' sokaság, feszülve várván a' 400 dobból, és 100 más nemű muzsikából álló Concertnek megnyitását. A' ki tsak valamennyire távol volt, nem halhatta a' muzsikát, mivel a' hangnak lehetetlen vala az elláthatatlan néptömegén átlhatni: azomban még is, mikor a' Marsellais e elkezdődött, 50,000 emberi hangnál több vegyült a' levegőt megszire hasító dob, 's trombita lelkesítő nótájába. Utóljára következtek Illuminatiók, tűzijátékok, a' Sajján ütközet, hol a' többek között egy linea hajó bengali tüzrel volt kivilágosítva, míg végre az egész flotta tűzbe borúlni látszott. A' Saine mentében felfelé, és lefelé minden hídak ki voltak világosítva. Késő éjjelig örömben vala merülve a' külföldben is víg nép, majd a' Tuileria kertekben, majd az Eliziumi mezőkön, a' hídakon, 's a' t. úgy, hogy egész Páris, Frantzia Országban látszott egyesülve lenni.

(Journal de Paris.) Jul. 26-kán több személyek estek fogságba, mivel golyóbisokat öntöttek, mellyeket még melegen találtak nálok. Így leptek meg 6 — a' Polytechnicum intézetbe járó tanulót is, mikor éppen patronokat készítettek, — a' miért tehát ezek is elfogattattak.

ÉJSZ. AMERIKAI EGYES. STÁTUSOR.

Splendid hajó, melly Jul. 19-kén Mobileből, Liverpoolba érkezett, ütközben találkozott a' szinte Liverpoolba szánt éjszak amerikai hajóval: ez utóbbiban minden hajós legények elvesztek a' Cholerában 4-en ki-

vált, kik a' hajó Kormányozáshoz nem igen értvén, Splendidnek Kapitánya, kéntelen volt hozzájuk egy értelmes embert adni, ki a' Kormányosaitól megfosztott hajót, rendeltetése helyére vitorlázta.

BURKUSORSZÁG.

Ötvenedikszor innepeltetett Berlinben Jul. 24-kén az a' nap, mellyen Hufeland Ch. V. Doctori méltóságra lépett. A' Király az 1-ső osztályú veres sas rendjével, 's tulajdonkezével ártt billettel ajándékozta meg a' tisztes öreget: a' Monarchia Orvosai egy arany medáliával 's néki (Hufelandnak) tulajdon mellképével tisztelik meg, a' fő város patikariusai egy ezüst pohárral. — Ezen kívül az Universzításoktól, nemkülömben magános emberektől egymást érték a' sok köszöntő írások, és idvezlések.

PORTUGALLIA.

Quotidienne.) Dom Miguel Jul. 13-kán főszállásából Oportó előtt következő Decretumot botsátotta ki: „Minekutánna értésemre esett, hogy sokan, kik jelenleg Oportóban vagynak, feszülve várják a' vélem való egyesülést, mások pedig, kik kéntelenek valának fegyverhez nyúlni, — Királyi kegyelem után esedeznek: mivel általam, hogy a' Rebellisek által fogságban tartatván, erántam viseltető indulatjokat nyilván valóvá nem tehetik, és mivel Európának forró kívánságát, mellytől én magam is mindenkor lelkesítettve valék, hogy tudniillik Alattvalóimnak, kik tévedéseikből a' jó útra tértek, megkegyelmezzek; ennél fogva kegyelmet hirdetek ezennel Oportó lakosainak azon bűnökért, mellyeket akár tulajdon személyem, akár a' Státus ellen elkövettek, az alatt a' feltétel alatt mindazáltal, hogy mihelyest

seregem közikbe terem, a' fegyvert tegyék le, és magokat katonáimnak megadják: kezeskedem életekért, és jószágokért, ha hogy kötelességekhez megtérnek, 's a' felől is meggyőzőm őket, hogy katonáim, ha egyébberánt ellentállásra nem találhatnak, az emberiségjussát semmi tekintetben nem fogják megsérteni. Midőn Királyi kegyelmemet azután még tovább is akarom terjeszteni, gyönyörűségemre válik minden katonáknak, és tiszteteknek, az Alhadnagytól, fel az Obersterig kijelenthetni, hogy nékiek is az alatt a' feltétel alatt, kész vagyok megbotsátani, ha katonáim sorába állanak, és fegyvereket, mihelyest vitéz seregem Oportóhoz közelít, önként lerakják. (Aláírás) Én a' Király. Költ Leça de Balióban Jul. 13-dikán 1833.

BELGIUM.

Leopold Király Jul. 27-kén 10 órakor a' Brüsseli palotában egy Deputatziót fogadott el, mellynek Praesidense következő beszédet tartott: „Sire! A' Képviselők Kamarája részt vett Felségednek, és Felséges Hitvesének szerentséjében, midőn meghallotta, hogy a' Királyné, egy Printzet, a' Haza reményét hozá e' világra. A' mi érzésünk egy — a' Belga népével. Az a' szeretet, és ragaszkodás, melly Felségednek Constitutionalis thrónját körülveszi, arra az újonnan született kisedre is elhat, mellyel az Isten a' szerentsés házasságot megáldotta. Hogy thrón örökös született, az által Nemzetiségünk, és függetlenségünk erősebb lábon áll, azért ismételjük a' nép örömkialtását, melly szerint forró óhajása bétölt!“ A' Király erre rövideden azt felelte, hogy örvend a' Képviselők Kamarája szerentse kívánságainak, 's részéről mindent elkövet, a' mi Belgiumnak javára szolgál, — minden

igyekezetei oda tzeleznak, hogy fiát az Ország eránt viseltető szeretetben, és annak intézeteiben nevelje fel, 's hogy ötet (fiát) az Országgal még jobban egyesítse, abban a' vallásban nevelteti, mellyet Belgiumnak nagyobb része tart. Számot tart a' népre, és a' Képviselek Kamarájára a' Nemzeti dynastiának támogatásában, és óltalmazásában. Ezután a' felelet után sokáig mulatta magát a' Király a' Deputátusokkal, mint mondják, belső örömmel; és nyájas leereszkedéssel.

N A G Y B R I T A N N I A.

Midön az Alsó ház Jul. 25-kén tartott Ülésében O'Connell Ur kinyilatkoztató, hogy a' Ház figyelmét arra szeretné fordítani, miképpen közöltetnek hírlapok a' Parlamenti vitatások, K n a t c h b u l Ur avval a' megjegyzéssel kelt ki, hogy rendelmény szerent, tulajdonképpen minden közhírré való tétel meg legyen tiltva, és így azt hiszi, hogy a' tisztelt, és tudós tag a' rendellen vét, midön ilyen tárgyat csak szóba is hoz. A' rendes Szónok azt az észrevételt tette, hogy a' mennyiben O'Connell Urnak javallatját érti, ö éppen a' rendelménynek szándékozik erőt adni. Ha már egyszer elnézték, hogy a' vitatások köz hírré tétessenek, tehát még is annyi jussa minden tagnak van, hogy ebből vagy amabból néki jónak tetsző okból az idegenek eltávoztatását kívánja. Minekutánna O'Connell Ur a' Parlamentben tartott beszédjének részszerint megtsonkítása, részszerint meghamisítása felől panaszkodott, kijelenté, hogy eleinte a' tudósításnak hiányát, a' tudósítók tehetetlenségeknél, ezt pedig a' tsekély fizetésnek tulajdonította, de már most azt hiszi, hogy más ok indítja erre a' tudósítókat, — kiváltképpen pedig fő okát az erköltsi romlottságban keresi.

D v y e r Urat a' tudósítók által bizonyított Despotismus nem tartóztatja fel a' javallat' támogatásától. Lord Althorp: Valóban ez a' maga nemében, különös javallat, mert az a' nehézség, hogy a' vitatások köz hírré tételnek, még is azon panaszkodnak, hogy a' vitatás, vagy a' beszéd megtsonkított, és nem jött ki az Ujságban egész kiterjedésében. Én meg vagyok a' felől győződve, hogy egy érdemes tag sem ellenzi annak köz hírré tételét, a' mi itt a' Házban véghez megyen, — az én ítéletem szerint pedig a' hírlapokban a' vitatásokról olvasható közléseket általjában igazaknak lehet nevezni. (tetszés) A' tisztelt Ur tudja most, mi a' szenvedőleg ellentállás, a' mit egy ízben másoknak annyira javasolt! (tetszés, és katzaj) 's meg kell engednie, hogy semmi nemű ellentállást sem lehet keményebben büntetni. Ez úttal reményleni lehet, megelepszik avval a' tisztelt tag, hogy a' dolog legalább megemléttetett: az magától értetődik, hogy ha bár a' vitatásoknak közönségesse tetele, idvességének, és kívánatosnak látszik is, még is annak minden részrehajlás nélkül kell megtörténnie. Lord Stormond azt kívánta, hogy minekelőtte a' Ház ebben a' dologban valamit határozná, Dublinnak érdemes tagja nyilván jelentse ki kívánságát, mert ha az Ujság tulajdonosai a' törvényesek előtt megjelennek, akkor a' Ház csak 2 út közt választhat, vagy tudniillik őket megbüntetni, vagy pedig a' mellett az ígéret mellett, hogy többé hasonló hibába nem esnek, szabadon bocsátani. De mi hát panaszsa a' tisztelt tagnak? Nem az, hogy a' tagok beszédjei közöltetnek, hanem, hogy némely beszédek nem közöltetnek! Úgy hát, szorossan veve, az Ujság tulajdonosait arra kellene felszólítani, hogy a' Háznak rendelményét hágják által.

Ugyan ezt az észrevételt tette Lord Russell is, avval a' hozzá adással, hogy azok, kiknek a' Ház közhírré tett enged, evvel az engedménnyel nagyon visszaélnek, midőn a' beszédek nem híven, hanem tsonkán közlik. Azt is említette, hogy nemes, és tudós barátja, a' Lord Cantzellarius, mint az Alsó Háznak tagja, a' tudósítóknak egy ízben személyesen kedvetlen nyilatkoztatásokat teve, és azért most azoktól az által büntettetett légyen meg, hogy az ő beszédjét egészen kihagytak: ez az igaz visszaélés, 's ő úgy hiszi, hogy a' tiszteit tagnak javallatja, a' Házat olyan kedvetlen állapotba helyeztetné; mellyből, ha az elfogadtatnék, nehezen gázolna ki, és méltósága tsorbúlást szenvedne. Sir. Whalley a' különböző tárgyak tekintetéből, nem a' tudósítások hiányán, hanem inkább azoknak jeles előadásán tsudálkozik. Ha minden beszédek híven előkellene adni, akkor minden újságba sem férnének. Az ő véleménye szerint, még nagyobb zavarodásba jönne a' Ház, ha a' törvényszék elibe idézendő Ujságírók kijelentenék, hogy ezentúl a' Parlamenti vitatások felől nem botsátanak közre tudósítást. Tzélerányosabb volna, ha a' rendes Szónok felszólíttatnék: ügyelne fel a' Háznak Privilegiumaira olyan esetekben, midőn a' beszédek szántsándékosan eltsavartatnak. Rice Úr azt jegyezte meg, hogy már ő egyszer maga is vólt abban az esetben, mellyben most a' tisztelt tag, de a' helyett, hogy a' miatt, a' mi őtet, mint tsekély személyt érdekli, a' Ház figyelmét magára vonja, tzélerányosabbnak tartá, a' dolgot tsak fél válról tekinteni. — Ha illyen esetekben nem bizik az ember a' Publicumnak ép elméjére, és részrehajlatlanságára, akkor nints orvosság ellene. Lehetetlen, hogy valaki e' Házban igazán azt

gondolja, hogy tzélerányos, vagy illő volna, tulajdon tudósítókat rendelni. Ha hivatalos tudósítókról gondoskodunk, akkor attól tart, hogy hivatalos olvasókról is kell gondoskodnunk. (katzaj) A' Publicum meg kívánja a' tudósítást, és ha valamellyik Ujság író, tudósításában részrehajlást árúel, tehát akkor a' Publicumnak legjobb fenytő eszközök vagynak kezeikben. Péél Úr örömet támogatná a' javallatot, ha az által az a' tzél elérődnék, hogy a' sebes íróknak nem szabad volna azoknak beszédjeit kihagyni, a' kikét talán nem szívelik, de ő ált nem látja, hogy a' tudós tag minden éles elméje mellett is miképen éri el ezt a' tzélt? Igaz ugyan, hogy lehetne sebes írókat rendelni, kik azután minden szóért felelet terhe alá vonattathatnának, de tsak gondolják meg a' nemes tagok, betsületére fogna e' ez válni a' Háznak? Az ő véleménye szerint, a' munkálódások, olly ügyesen, 's olly híven fognak előadatni, ha tsak egyszer a' Ház, mint eddig, feltartja magának azt a' just, melly szerint a' halgatókat bizonyos előforduló esetekben eltávoztatandja. Rémülve olvasta a' napokban a' tisztelt tagnak azon állítását, hogy a' tudósítóknak fizetések jóformán megtsökkent, mert ő abból azt a' szomorú következtetést húzta; hogy a' Publicum nem annyira óhajtja tudni, mit mond a' reformált Parlamentum, mint azt, hogy mi mondatott az előtti Parlamentumban? A' fizetésnek egy harmad részre történt leszállítása mellett azt vélte, hogy a' Publicumot a' Parlamentnek tsak harmadrésze érdekli: és így igen szereti hallani, hogy amaz állítás alaptalan. O'Connell Úr erre visszavette javallatját, de más nap tsak ugyan ismét előterjeszté.

A' City of Londoni Tavernában Jul. 27-kén egy gyűlés tartatott, mellyben a' felől tanátskoztak, miképpen fe-

jezzék ki tsudálkozásokat, és tulajdonképpen hálájokat, Napier Kapitány minap bizonyított vitézsége miatt? A terem tele volt fő rangú személyekkel, és előkelő kereskedőkkel. A' Sussexi Hertzeg foglalta el az Elölülői helyet, 's a' többek között így szollott: Napier Kapitány fényes győzedelme által Portugalliának emancipatióját bévégezte! (tetszés) Fájdalommal esett értésünkre mindnyájunknak, hogy az Admirális kötelességének tartá, olyan jeles katonát a' lisztából kitörülni: azért is e' gyülekezetnek egyik tzielja az, hogy megkérje Ö Felségét, adná néki vissza rangját olyan szolgálásban; melly néki mindég ugyan, de mégis olyan nagy mértékben soha sem vált díszére, mint most. Mi vólt a' gyülekezet határozatja, nem tudatik.

B É T S.

Ó Ts. K. Felsége Jul. 22-kén költ Kir. végzésében Filitzi Mgs Almásy Lajos Urat Szepes Vármegyének Első Al-Ispányát Magyar Királyi Tanátsossá méltóztatott a' taksa fizetés elengedésével kegyelmesen kinevezni.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Poson, Aug. 6-kán. Az urbarialis 3-dik §-nek 2-dik pontja Aug. 2-kán vétetett vizsgálat alá a' KK. és RR-nek 76-dik ülésében. Ebben az Irtások visszaváltásának módja, úgy a' mint már a' kerületi ülésben írásba vala foglalva, elfogadtatott. Ez azt tartja, hogy ha az irtások a' földes uraság tudta és akaratja, vagy pedig annak nyilvános tilalma ellentétettek, akkor minden váltáság nélkül visszavétethetnek; ellenke-

ző esetben pedig vagy a' kötelező levél értelme szerént, vagy ha ilyen nem készült volna, az irtásra fordított munkának és azon állított építményeknek törvényes betsüje szerént, 's a' Vármegye törvényszéke által is megvizsgálatván, váltathatnak meg. A' 3-dik pont a' 77-dik ülésben hosszas és igen eleven vitatások után, úgy állított meg; hogy jövendőben a' földes uraság meg egyezése nélkül éppen semmi irtások se tétessenek; arra a' földes úrtól írásban kell engedelmet szerezn, mellyben ki legyen téve, hogy, ha mindenesetre az irtást a' földes úr visszaváltaná, az arra fordított munkáért mennyit fizessen; melly engedelem mind a' földes uraság, mind a' község (helység) jegyzőkönyvébe, — a' millyeneknek készítése, a' birtok használatra nézve, már megrendeltetett, — beirattassék. Hogy ha pedig a' jobbágy írásbeli engedelem nélkül tenné az irtást, akkor ezt az uraság pénznélkül visszaveheti, ha ellenben az uraság mulasztaná el a' visszaváltás feltételeit az írásban adott engedelem levélben feltenni: akkor a' visszaváltás a' földes úr és a' jobbágy szabadakarattól függő egyezés útján eshetik meg.

A' Pénz folyamat Augustus' 8-dikán;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 94 15/16
Az 1820-béli sorsosok: 197 1/2

Az 1821-béli hasonlók: — —

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 54 3/4 for. keltek, mind Conv.

Bank-Aktziák keltek — — for. top
Conv. Pénzben.